

Griffieummer : _____

Repertoriumnummer : AL99

Vonnisdatum : 30.05.2006

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, gepensioneerde, geboren _____
wonende te _____
Belg.

2. _____, schrijfwetker, geboren _____
wonende te _____
Belg.

VERDACHT VAN:

te

DE EERSTE en DE TWEEDE,
als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft
toegestaan of gebodigd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

DE TWEEDE,

tevens, als gebruiker-uitvoerder die tot de werken opdracht heeft gegeven,

Van 31/05/2001 tot 25/03/2005,

op het omtrentend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde
eigendom van DE EERSTE, DE TWEEDE,
ingevolge akte van
omverkoop aan de weduwe en kinderen na overlijden van op

- Een betonnen loods van 15 x 10m;
 - Een loods + schrijnwerketij tegen de achtergevel van voormelde loods, met een oppervlakte van ca. 5 x 15m en een hoogte van ca. 3,20 tot 3,50m. Het geheel is lichthellend afgedekt met geprofileerde staalplaat. De zijgevels zijn opgericht met betonnen platen en de achtergevel is volledig opgericht met geprofileerde staalplaat voorzien van een schuifpoort;
 - Een verharding in beton rond beide loodsen aan de rechter- en achtergevel, met een breedte van ca. 5,50m. Aan de linkerkant is er over een breedte van ca. 4m een verharding voorzien in kiezel;
- Opslag van inerte bouwmaterialen en restanten van bouwmaterialen;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden, de percelen gelegen zijnde in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 66 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd. 22 oktober 1996, en lijkend artikel 149 van het Decreet van 13 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

2. De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagden bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een aantal constructies in stand hebben gehouden.

3. Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed, gelegen te
kadastraal gekend onder

Deze percelen liggen binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (gevestigd op; vgl. bij K.B. van 22 maart 1978).

Het Hof van Cassatie oordeelde in haar arrest van 22 februari 2005 dat "een landschappelijk waardevol agrarisch gebied" een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" is, in de zin van artikel 146, vierde lid Stedenbouwdecreet.
De argumentatie m.b.t. de verjaring is dan ook niet relevant.

4. Beklaagden beroepen zich ten onrechte op het adagium 'obscuri libelli'.
Uit de dagvaarding blijkt overduidelijk dat zij worden vervolgd voor de instandhouding van een betonnen loods van 150 m², een loods van 75 m² die is ingericht als schuifwerkerij, een verharding in beton rond de loodsen en een opslag van inerte bouwmaterialen.

5. Beklaagde werd bij een in kracht van gewijsde getreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, op tegenspraak gewezen in datum van 20 maart 1990, veroordeeld voor de oprechting en de instandhouding van een loods van 150 m². In het zelfde vonnis werd de afbraak van loods binnen het jaar bevolen, zodat beklaagde zich terecht beroept op de toepassing van het adagium 'non bis in idem'.

De argumentatie m.b.t. de betaling van de meerwaarde is niet relevant daar de uitvoering van een vonnis niet behoort tot de taak van de rechtbank, aangesien werd voor de betonnen loods van 150 m² de voorgestelde meerwaarde niet betaald, zodat in hoofde van beklaagde de instandhouding bewezen is.

Beklaagde verklaarde dat hij de loods van 75 m² heeft opgericht en ingericht als schuifwerkerij en de betonnen verharding heeft aangelegd, de hangen of ten bouwmaterialen en restanten van bouwmaterialen zouden afkomstig zijn van de afbraak van een constructie.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste stedenbouwkundige vergunning werden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode.

Rekening houdend met de ernst en de aard van deze misdrijven, wordt aan beklaagden de volgende bestraffing opgelegd.

6.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 5 januari 2005.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld.

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr. 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004.

R.V. St., 2 april 2004, R. II). Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, R. II...). De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003, *TR O.S.*). De bouwwerken werden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of misbruik van macht (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004, R. II). De herstelltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

De herstellvordering werd ingeleid alvorens de Hoge Raad van het Herstelbeleid werd geïnstalleerd; geen enkel wettelijk voorschrift verplicht ook in deze zaken het advies van deze Raad in te winnen.

Beklaagden beroepen zich vruchteloos op de onredelijkheid van de gevorderde herstellmaatregel en wijzen in dit verband naar de afwezigheid van elke klacht vanwege de bureu.

Beklaagden gaan voorbij aan de wettelijke bepalingen die verordenen dat in landschappelijk waardevolle gebieden enkel die handelingen en werken worden toegelaten die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming en voor zover ze de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.

De instandhouding van de constructie zijn duidelijk in strijd met de landschapsbescherming of landschapsontwikkeling.

Ook de bewering dat de wederrechtelijke toestand zal worden geregulariseerd in een BPA "Zonenvreemde bedrijven, dat door de stad Peer nog dient te worden goedgekeurd, doet aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk.

Tenslotte dient er op gewezen te worden dat het uitoefenen van de strafvordering een prerogatief is van het openbaar ministerie, dat zelfstandig bepaalt welke personen er dienen gedagvaard te worden.

*** * * *

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 183,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2005 art. 3 gewijzigd door KB 31.10.2005 art. 1

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB 20.07.2000 (ivm. euro)

Verordeningen (EG) nr. 1102/97, Raad van 17 juni 1997 en nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** * * *

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende OP TEGENSPRAAK:

Eerste beklaagde

Stelt vast dat beklaagde C. reeds voor de instandhouding van de loods van 150 m² werd veroordeeld bij een in kracht van gewijsde getreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt van 20 maart 1990.

Verklaart op dit punt de strafvordering niet ontvankelijk.

Verklaart beklaagde schuldig aan de instandhouding van een loods/schijnwerkerij van 75 m², van een verharding in beton en van de opslag van inerte bouwmaterialen en restanten van bouwmaterialen.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 100 euro te vermeerderen met 45 opdecimenen (x5,5) en also gebracht op 550 euro of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimenen en also gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschieden door de openbare partij, begroot op de som van 48,68 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een verpoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de instandhouding van een loods van 150 m², van een loods/schijnwerkerij van 75 m², van een verharding in beton en van de opslag van inerte bouwmaterialen en restanten van bouwmaterialen.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 100 euro te vermeerderen met 45 opdecimenen (x5,5) en also gebracht op 550 euro of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdedienen en also gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **48,68 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidige vonnis.

Leet aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1980, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

*** *** ***

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de pleuts in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, met zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door de afbraak van de loods van 150 m², de afbraak van de loodsschutjwerkerij tegen de achtergevel van de bestaande loods, de verwijdering van de verharding in beton en in kiezel en van alle bouwmaterialen en restanten van bouwmaterialen, onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevoord in openbare zitting van de DERTIENDE KAMER.
30 mei 2006, alwaar zetelden:

Ondervoorzitter, enige rechter,
Substituut Procureur des Konings,
Adjunct-griffier.